

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 8 september 2011 in zaak nr. 10/28912 in het geding
tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 21 juli 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en ambtshalve geweigerd hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 september 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; hierna: de staatssecretaris) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. De staatssecretaris klaagt in zijn grieven dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat - samengevat weergegeven - de vreemdeling zich rechtstreeks kan beroepen op artikel 17, vierde lid, van richtlijn 2005/85/EG van de Raad van de Europese Unie van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB 2005 L 326), en dat uit het besluit van 21 juli 2010 niet kan worden afgeleid dat bij de voorbereiding en het nemen van dat besluit rekening is gehouden met de positie van de vreemdeling als minderjarige.
 - 2.1. De in de grieven opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling eerder, bij uitspraak van 8 december 2011 in zaak nr. 201012225/1/V2 (www.raadvanstate.nl), beantwoord. Uit de overwegingen in die uitspraak volgt dat de grieven slagen.
3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 21 juli 2010 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, gelet op het vorenoverwogene, nog moet worden beslist.
4. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat onzeker is of hij de Azerbeidzjaanse nationaliteit bezit en dat het onzorgvuldig is van de staatssecretaris dat hij pas in het besluit van 21 juli 2010 te kennen heeft gegeven dat de vreemdeling zich tot de diplomatieke vertegenwoordiging van

Azerbeidzjan kan wenden teneinde te achterhalen of hij de nationaliteit van dat land heeft of kan verkrijgen. Voorts heeft de vreemdeling betoogd dat de staatssecretaris, bij de beoordeling van de verklaringen van de vreemdeling over zijn herkomstgebied en het overlijden van zijn moeder, geen rekening heeft gehouden met zijn psychische gesteldheid en de omstandigheden waaronder hij heeft geleefd. In dit verband wijst de vreemdeling erop dat hij een geïsoleerd leven leidde omdat zijn moeder drugsverslaafd was - waardoor hij psychische problemen heeft gehad - en dat hij in Rusland niet stond geregistreerd en daarom ook niet naar school ging. De vreemdeling heeft in het kader van zijn psychische problemen verwezen naar passages uit 'Problemen en risicosituaties bij kinderen en adolescenten. Achtergrond, oorzaak en behandeling' van prof. dr. G. Cluckers e.a. (hierna: 'Problemen en risicosituaties bij kinderen en adolescenten') en het door het Nidos met betrekking tot de vreemdeling opgestelde 'Plan van aanpak voogdij' (hierna: het 'Plan van aanpak voogdij'). Voorts heeft hij erop gewezen dat de Raad voor de Kinderbescherming het overlijden van zijn moeder wel geloofwaardig heeft geacht. Onder verwijzing naar artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004 L 304) heeft de vreemdeling betoogd dat het op de weg van de staatssecretaris had gelegen hem nader medisch te laten onderzoeken. Verder heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris ten onrechte ongelooftwaardig heeft geacht dat I, die de vreemdeling in Nederland heeft opgevangen, een halfzus van zijn moeder is. De vreemdeling heeft er in dit verband op gewezen dat de Raad voor de Kinderbescherming en het Nidos wel aannemelijk achten dat een familieband bestaat tussen I en hem.

4.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 21 juli 2010 en het daarbij ingelaste voornemen van 1 april 2010 op het standpunt gesteld dat, gelet op de verklaring van de vreemdeling dat zijn moeder de Azerbeidzjaanse nationaliteit bezit en in aanmerking genomen het algemeen ambtsbericht Staatsburgerschaps- en Vreemdelingenwetgeving in de republieken van de voormalige Sovjet-Unie van de minister van Buitenlandse Zaken van 14 augustus 2002 (hierna: het ambtsbericht 2002), de vreemdeling in aanmerking komt voor het staatsburgerschap van Azerbeidzjan. De vreemdeling heeft zich niet tot de diplomatieke vertegenwoordiging van Azerbeidzjan gewend voor een bewijs dat hij dat staatsburgerschap niet bezit of daar niet voor in aanmerking komt, aldus de staatssecretaris. Voorts heeft de staatssecretaris toegelicht dat met de psychische gesteldheid van de vreemdeling rekening is gehouden tijdens het nader gehoor en dat de vreemdeling tijdens de gehoren desgevraagd te kennen heeft gegeven dat hij in staat was de gehoren te ondergaan. De vreemdeling heeft volgens de staatssecretaris desondanks geen bijzonderheden kunnen vertellen over Pjatigorsk, de stad waar hij vandaan stelt te komen. Zo heeft de vreemdeling geen namen van straten, wijken, markten, tramhaltes of voetbalstadions kunnen noemen, en evenmin de adressen waar hij zou hebben gewoond. Dat de vreemdeling, mede vanwege de drugsverslaving van zijn moeder, een

geïsoleerd leven zou hebben geleid, is volgens de staatssecretaris onvoldoende om het gebrek aan kennis over zijn beweerdelijke stad van herkomst niet tegen te werpen, nu de vreemdeling heeft verklaard dat hij wel buiten kwam. Het overlijden van de moeder van de vreemdeling heeft de staatssecretaris voorts ongeloofwaardig geacht, nu de vreemdeling niet weet op welke datum of in welke maand dit zou zijn gebeurd en op welke begraafplaats zij is begraven, en zij - ondanks dat zij een poos zeer ernstig ziek zou zijn geweest - nooit met hem zou hebben besproken wat er na haar dood met hem zou gebeuren. Ook de familierelatie tussen I en de moeder van de vreemdeling heeft de staatssecretaris ongeloofwaardig geacht. In dit verband heeft de staatssecretaris onder meer van belang geacht dat I bij haar asielaanvraag in Nederland niet heeft vermeld dat zij een halfzus heeft.

4.2. De staatssecretaris heeft zich, gelet op het ambtsbericht 2002 en de verklaring van de vreemdeling dat zijn moeder de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft, terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling in aanmerking komt voor het Azerbeidzjaans staatsburgerschap. Met het betoog dat het onzorgvuldig is van de staatssecretaris dat hij eerst in het besluit van 21 juli 2010 kenbaar heeft gemaakt dat de vreemdeling zich tot de Azerbeidzjaanse vertegenwoordiging kan wenden om te achterhalen of hij de nationaliteit van dat land heeft of kan verkrijgen, miskent de vreemdeling dat het ook zonder die vermelding in het besluit op zijn weg ligt om te staven dat hij niet de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft of kan verkrijgen.

De vreemdeling heeft met betrekking tot zijn psychische gesteldheid en de omstandigheden waaronder hij zou hebben geleefd geen documenten overgelegd die tot de conclusie nopen dat de staatssecretaris medisch onderzoek had moeten laten verrichten of niet de gebrekkige kennis van de vreemdeling over diens gestelde stad van herkomst in redelijkheid aan hem heeft kunnen tegenwerpen. Uit het 'Plan van aanpak voorgedij' kan, nog daargelaten dat dit rapport niet door een arts is opgesteld, niet worden afgeleid dat de vreemdeling niet in staat zou zijn over zijn herkomstgebied te verklaren. De overgelegde passages uit 'Problemen en risicosituaties bij kinderen en adolescenten' zijn algemeen van aard en vermelden alleen wat kan opvallen aan het gedrag van kinderen van verslaafde ouders. Dat de vreemdeling, mede doordat hij in Rusland niet geregistreerd zou hebben gestaan en daarom niet naar school zou zijn gegaan, een geïsoleerd leven zou hebben geleid, neemt niet weg dat de staatssecretaris, mede in aanmerking genomen dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij wel eens buiten kwam, in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen dat hij geen enkele naam van een straat, wijk, markt, tramhalte of voetbalstadion in zijn gestelde stad van herkomst heeft kunnen noemen. Evenzo heeft de staatssecretaris het overlijden van de moeder van de vreemdeling in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten, nu de vreemdeling geen documenten heeft overgelegd die dit overlijden staven en hij niet heeft kunnen verklaren op welke datum of in welke maand zijn moeder is overleden, of op welke begraafplaats zij is begraven.

Voorts heeft de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet aannemelijk is dat Karina Markarova een halfzus van de moeder van de vreemdeling is. Hierbij is van belang dat

in haar asielprocedure niet heeft vermeld dat zij een halfzus heeft. Dat bepaalde instanties de familieband wel aannemelijk zouden achten, doet - wat daarvan overigens ook zij - hieraan niet af, nu de staatssecretaris ter zake een eigen verantwoordelijkheid heeft.

5. De vreemdeling heeft verder betoogd dat hij, vanwege de discriminatoire bejegening van etnische Armeniërs in Azerbeidzjan, vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag dan wel een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) strijdige behandeling. Hij heeft in dit verband aangevoerd dat de staatssecretaris het besluit van 21 juli 2010 ten onrechte op het in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: het WBV) nr. 2008/08 (lees: nr. 2008/04) neergelegde beleid heeft gebaseerd en niet is ingegaan op het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Azerbeidzjan van maart 2010 (hierna: het ambtsbericht 2010). Daarnaast heeft de vreemdeling zich op paragraaf 54 van het Handboek van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) beroepen en er op gewezen dat hij geen bescherming kan krijgen van de Azerbeidzjaanse autoriteiten.

5.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 21 juli 2010 op het standpunt gesteld dat de gemengde afkomst van de vreemdeling niet tot de conclusie leidt dat hij als vluchteling moet worden aangemerkt, nu volgens het WBV nr. 2008/08 (lees: nr. 2008/04) al jaren geen sprake meer is van discriminatie van overheidswege. Bovendien kunnen etnische Armeniërs volgens de staatssecretaris de bescherming inroepen van de Azerbeidzjaanse autoriteiten. De vreemdeling heeft niet aannemelijk gemaakt dat dat in zijn geval niet zou kunnen, aldus de staatssecretaris.

5.2. Het mede op het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Azerbeidzjan van oktober 2007 (hierna: het ambtsbericht 2007) gebaseerde landgebonden asielbeleid inzake Azerbeidzjan is neergelegd in paragraaf C24/4 van de Vreemdelingencirculaire 2000. Paragraaf C24/4.3.2, over etnische Armeniërs in Azerbeidzjan, luidde ten tijde en voor zover hier van belang als volgt:

"Bij die beoordeling van het asielrelaas wordt meegewogen dat, blijkens het ambtsbericht van de Minister van BuZa, al jaren geen sprake meer is van discriminatie van overheidswege. Tevens meldt eerder genoemd ambtsbericht dat er geen gevallen bekend zijn waarin enkel de etnische afkomst aanleiding is voor detentie, mishandeling of andere direct op de persoon gerichte fysieke acties. Voorts kunnen etnisch Armeniërs de bescherming inroepen van de Azerbeidzjaanse autoriteiten tegen intimidatie of achterstelling, hoewel niet kan worden uitgesloten dat de autoriteiten minder geneigd zijn bescherming te bieden aan etnisch Armeniërs (dan aan etnisch Azeri's). Gelet hierop kan in beginsel van een etnisch Armeniër verlangd worden dat hij in voorkomende gevallen om de bescherming van de Azerbeidzjaanse autoriteiten verzoekt."

5.3. De strekking van het ambtsbericht 2010 verschilt niet zodanig van die van het ambtsbericht 2007 dat het aan het besluit van 21 juli 2010 ten grondslag liggende beleid met eerstvermeld ambtsbericht in strijd zou zijn. De staatssecretaris heeft, door te verwijzen naar vorenbedoeld beleid, dan ook deugdelijk gemotiveerd dat de vreemdeling niet vanwege de enkele omstandigheid dat zijn vader een Armeniër was als vluchteling moet worden aangemerkt dan wel in Azerbeidzjan een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling loopt, en voorts dat hij de bescherming kan invoeren van de autoriteiten. Hieruit volgt dat ook het beroep van de vreemdeling op paragraaf 54 van het Handboek van de UNHCR niet slaagt.

6. Daarnaast heeft de vreemdeling in beroep betoogd dat de staatssecretaris hem ten onrechte geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd heeft verleend. In dit verband heeft de vreemdeling er nogmaals op gewezen dat hij vanwege psychische problemen niet méér over zijn stad van herkomst heeft kunnen verklaren dan hij heeft gedaan en dat het overlijden van zijn moeder wel geloofwaardig moet worden geacht. Daarnaast heeft de vreemdeling aangevoerd dat, indien het overlijden van zijn moeder niet geloofwaardig zou worden geacht, dit nog niet betekent dat zij adequate opvang kan bieden, nu de staatssecretaris niet heeft betwist dat zij aan harddrugs verslaafd is. Onder verwijzing naar het ambtsbericht 2010 heeft de vreemdeling betoogd dat er voor hem geen adequate opvangmogelijkheden in Azerbeidzjan bestaan.

6.1. In aanmerking genomen hetgeen hiervoor in 4.2. is overwogen, faalt het betoog van de vreemdeling over zijn psychische problemen, de verklaringen over zijn stad van herkomst en het overlijden van zijn moeder. De staatssecretaris heeft zich voorts op het standpunt mogen stellen dat de vreemdeling, gelet op de ongeloofwaardig geachte verklaringen over zijn stad van herkomst en het overlijden van zijn moeder, het onderzoek naar opvangmogelijkheden frustreert en niet in aanmerking komt voor de door hem gewenste verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

7. Tot slot heeft de vreemdeling in beroep betoogd dat de staatssecretaris ten onrechte geen aandacht aan artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind heeft besteed.

7.1. Dit betoog mist feitelijke grondslag, nu de staatssecretaris dat artikel in het besluit van 21 juli 2010 en het daarbij ingelaste voornemen van 1 april 2010 bij zijn beoordeling heeft betrokken. De vreemdeling heeft niet toegelicht waarom die door de staatssecretaris gegeven motivering niet zou volstaan.

8. Het beroep tegen het besluit van 21 juli 2010 wordt ongegrond verklaard.

9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 8 september 2011 in zaak nr. 10/28912;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

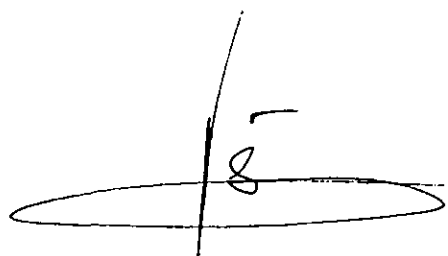
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 januari 2013

660.

Verzonden: 8 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser